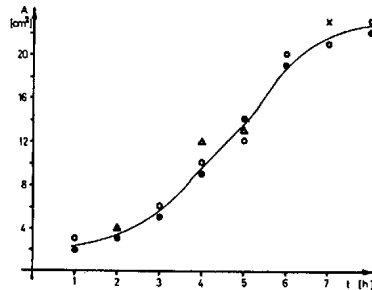

Jégvirág kiválása egy hideg, fagypont alatti hőmérsékletű sima felületen lehetséges, ha azt meleg, páradús környezetbe helyezzük. A hideg felület környezetében a levegő lehül, és benne a vízpára túltelítetté válik. A túltelített vízpára a hideg felületen jégkristályok formájában csapódik ki. A jelenség hasonlít a dér képződéséhez.

A jégvirág képződése lassú kristályosodási folyamat. A folyamat hatszöges elrendeződésű tűkristályok kiválásával kezdődik. A tűkristályok folyamatosan nőnek, egy idő után összeérnek, és teljesen behálózzák a felszínt. Az így létrejött alakzatok nagyon hasonlítanak egy virágra vagy páfránylevélre.

A megoldók többsége mesterségesen állított elő jégvirágot. Egy üveglap egyik oldalát folyamatosan hűtötték úgy, hogy a teljes üveglap 0°C alatti hőmérsékletű legyen. Az üveglap másik oldalát meleg, páradús levegővel hozták kapcsolatba. *Sallai László* (Túrkeve, Ványai A. Gimn., II. o. t.) óránként 2 fokkal -16°C -ig csökkentette az üveglap hőmérsékletét, és közben mérte a kialakult jégvirág felszínét és vastagságát. A felszín növekedését az *ábra* szemlélteti.

*A jégvirág felszínének növekedése az idő függvényében
három egymástól független mérés során*

Látható, hogy a kristályosodási folyamat lassan indul, majd egyre gyorsabban folytatódik, végül újra lelassul. A mérés végén a kristályosodás lelassulása azzal magyarázható, hogy *Sallai László* a mérést zárt térrészben végezte, melynek páratartalma a mérés végére jelentősen csökkent.

A jégvirág vastagsága először gyorsan, majd egyre lassabban növekszik, végül egy $0,8 - 1$ mm-es vastagság állandósul. Ez azzal magyarázható, hogy a jég rossz hővezető, így az egyre vastagodó jégréteg megakadályozza az intenzív hűtést.